

תלמודו בידו

דף עט עמוד א

- א** | אלו מחמשת עינויי יום הכיפורים נוהגים בקטנים, ומדוע ? [מדף עח:]
- ב** | האם יש שהתירו להם חכמים לרחוץ את פניהם ולנעול סנדל ?
- ג** | מהו שיעור האכילה ביום הכיפורים שחייב עליה כרת ?
- ד** | מהו שיעור עצם של מת המטמאת במגע ובמשא ?
- ה** | האם "ככותבת הגסה" היא יותר משיעור כביצה או פחות ?

- א** | הדין: נעילת הסנדל אסורה בקטנים, אך מותרים באכילה, שתיה, רחיצה וסיכה. הטעם: לא גזרו חכמים בדברים המועילים לגידול הקטנים, ומותר לגדול אפילו לעשות לו בידים. נעילת הסנדל אינה מועילה לגידולם.
- ב** | רחיצה: לר' אליעזר, מותר למלך לרחוץ את פניו, משום "מלך ביפיו תחזינה עיניך". וכן כלה כל שלשים יום רוחצת את פניה, כדי שלא תתגנה על בעלה. לחכמים, אף למלך וכלה אסור לרחוץ את פניהם. סנדל: יולדת מותרת, כי הצינה קשה לה. וההולך במקום שיש חשש לעקיצת עקרב.
- ג** | במשנה שנינו, ככותבת הגסה כמוה וכגרעינתה. רב פפא: ספק האם משערים את התמרה עם הגרעין שבתוכה, או בלא הגרעין. רב אשי: "כותבת גסה" היינו גדולה ככל האפשר, ולכן יש לשערה עם הגרעין.
- ד** | רב אשי: כשעורה, ספק אם בקליפתה או בלא קליפתה. וספק אם לחה או יבשה. רב פפא: כשעורה יבשה בקליפתה. כיון ששעורה לחה נקראת "שכולת" ולא שעורה. ושלא בקליפתה נקראת "אושלא", ולא סתם שעורה.
- ה** | רב יהודה: יותר מכביצה. ואף שבאיסורי אכילה שבתורה שיעור החיוב הוא בכזית, ביום הכיפורים שנאמר בו לשון "עינוי", השיעור תלוי בישוב הדעת. רב זביד: פחותה מכביצה. ושיעור ביצה משביע, וכותבת מיישבת דעתו.